

Год. I.

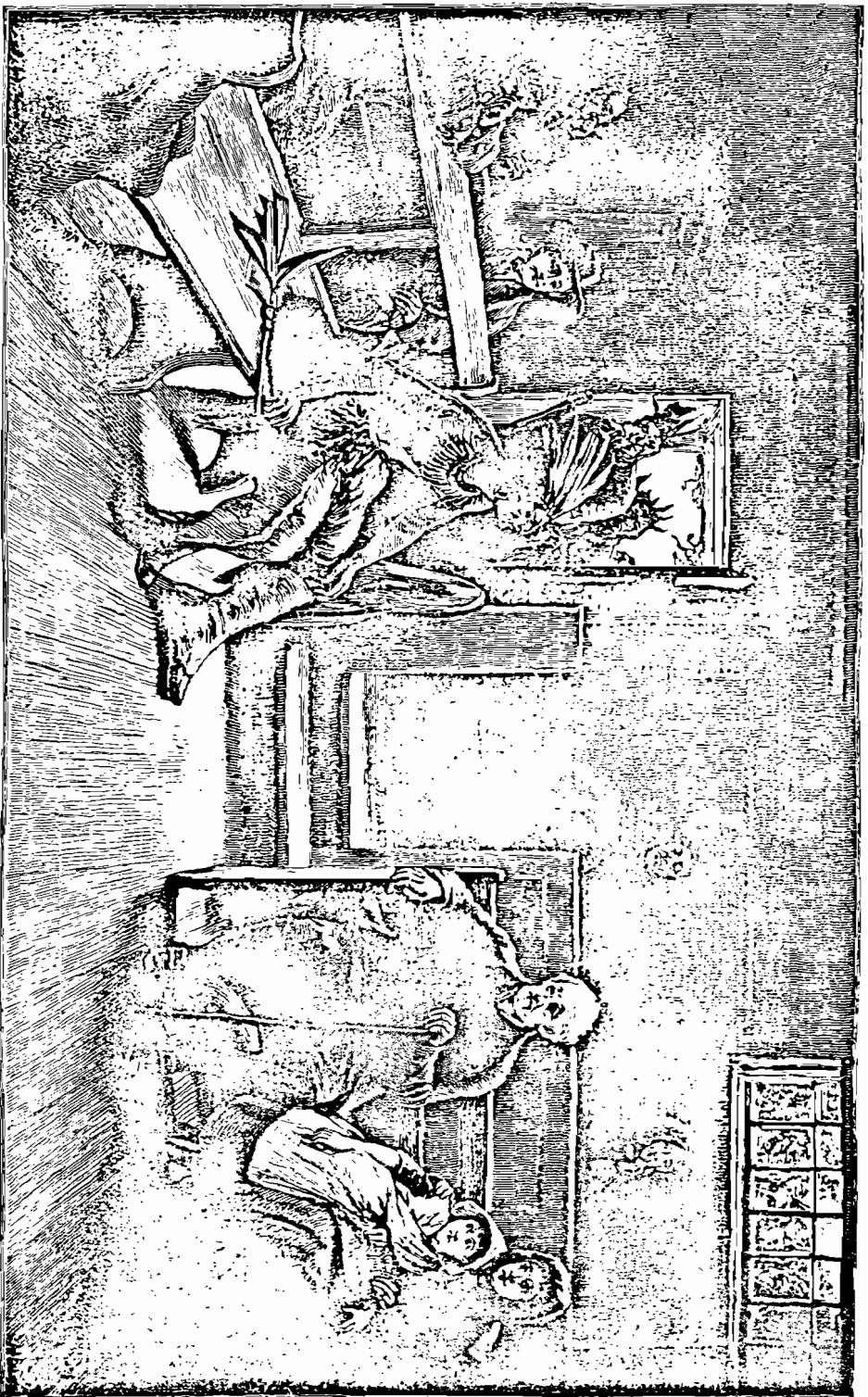
Май, 1892.

Брой II.

Истински-тъ Християнинъ.

Всички учени приематъ, че чловѣкъ е религиозно същество, и като такава, той има религиозни нужди, които само Християнска-та религия може напълно да задоволи. Нѣма нужда да доказваме, че Християнска-та е най-прѣвсходна-та религия на свѣтъ-тъ, защото тя е доказала прѣвсходство-то си прѣзъ минали-тъ осемнадесетъ столѣтия по единъ най-блѣскавъ начинъ. Има, обаче, нужда да говоримъ за начинъ по който трѣбва да се възприематъ Християнски-тъ учения. Християнство-то има двѣ страни: външна или обективна и вътрѣшна или субективна. Първа-та страна заключава Християнски-тъ учения и разни-тъ външни постановления и учреждения, които външно или обективно съставляватъ Християнство-то. Всички, които приематъ тѣзи върочения, могатъ да се наричатъ номинални Християни; защото тѣ сж умствено убѣдени въ истинностъ-та имъ, и се задоволяватъ да псказватъ това си убѣждение безъ да се грижатъ за нѣщо повече. Втора-та е вътрѣшна-та или субективна-та страна на Християнство-то; тя означава вѣра-та и живота на Християнина, въ който животъ се проявява животъ-тъ на Иисуса Христа, Богочловѣкъ-тъ, дарениятъ отъ Духа Святаго животъ. И тъй за да стане чловѣкъ истински Християнинъ, не е достатъчно само умствено или теоретически да приеме Християнски-тъ истини, както приема добръ доказани исторически или научни истини, които не се очаква да повлияжтъ поведеніе-то и живота му; той трѣбва чрѣзъ вѣра да приеме Христа за свой спасителъ; чрѣзъ вѣра въ Христа той трѣбва нагледно да покаже, че Христосъ е Спасителъ-тъ на свѣтъ-тъ, защото е неговъ Спасителъ, и е простилъ грѣхове-тъ му, като го е "възвелъ изъ ровъ-тъ на погйбель-та, изъ тния-та и калъ-тъ и е поставилъ на каминъ позѣ-тъ му, утвърдилъ стъпки-тъ му и турилъ въ уста-та му нѣсенъ нова."

Отъ славна-та истина че Христосъ е Спасителъ-тъ на свѣтъ-тъ, защото чрѣзъ кръсна-та си смъртъ и въкръсене-то си той издѣйствува спасение за всички-тъ свѣтъ, т. е., направилъ спасение-то възможно за всички-тъ чловѣци, слѣдва, че *всякой може да бѣде спасенъ*, и че всякой, който се съобрази съ единяко-то отъ Бога положено условие, именно вѣра въ Господа Иисуса Христа, уование не въ мнѣми нѣкои неговни заслуги, но въ заслуги-тъ и достоинство-то на Искупителя на свѣтъ-тъ, бѣва дѣйствително спасенъ. Той приема свидѣтелство-то на Духъ-тъ, който свидѣтелствува съ неговиятъ духъ, че е чло Божие; за него нѣма "никакво осжждение, защото ходи не по плѣтъ, но по-духъ; защото законъ-тъ на Духа на живота въ Христа Иисуса освободилъ го е отъ законъ-тъ на грѣхъ-тъ и на смъртъ-та." Той живѣе новъ духовенъ животъ, любилъ Бога отъ всичко-то си сърдце и ближний-тъ си като себе си, прѣдставя тѣло-то си въ жертва жива, свята благоугодна Богу, не се съобразува съ тойзи вѣкъ, но прѣобразува се съ обновленіе-то на умъ-тъ си, и отъ опитъ познава що е блага-та, угодна-та и съвършенна-та воля Божия, съ една дума, той слѣдва съвършения-тъ примѣръ на Спасителя Си и, въ живота си показва не себе си, но Христа Искупителя. Това е Християнски-тъ животъ; това значи да бѣде чловѣкъ Християнинъ. Който се задоволява съ по-малко отъ това, може да е на име Християнинъ; той може теоретически да приема най-правовѣрния-тъ Християнски учения и да ги защитава противъ всички, които ги всецѣло или отчасти отхвърлятъ; но той не е *на дѣлю* Християнинъ. Той не е Христовъ, ако съ всичко що приема, не е приелъ и Христовиятъ Духъ; ако не е смирилъ себе си прѣдъ Христа и не е просилъ и получилъ прощение на грѣхове-тъ си; ако, съ една дума, не е станалъ, както казва Апостолъ Павелъ "ново създание въ Христа Иисуса."

Израилю въ Ксансеперо Ордонауе.

за почивка, гдѣто той си лѣгвалъ и съ пълно дѣтско повѣренне спалъ мирно до разсъмнуване. Като станалъ, поднесли му закуска, слѣдъ която той пакъ четь-отъ Библия-та и ся молилъ. Тогазъ той по-искалъ да плати за прѣиошувание-то си; но гого-принимп-тъ му не рачили да му зематъ нищо. Позволили му да слѣдва безопасно пакъ-тъ си. На скоро слѣдъ това, той чулъ, че другий-тъ пжтникъ който билъ най-добръ въоръженъ, надвалъ жертва на разбойници, които го нападнали по пжтя.

Благоговѣйний Титъ Коачъ, старъ Американски миссионеръ въ Патагония и Острови-тъ на Тихий Океанъ е записалъ много случан, които доказватъ безопасностъ-та, която той и другари-тъ му сж имати поерѣдъ туземци-тъ на онѣзи страни, при съвършено-то имъ избѣгване на всякакви оръжия. Нѣкои отъ Английски-тъ миссионери въ Фиджийски-тъ и други острови на южня-тъ морета сж усвоили сжщия-тъ навикъ и съ сжщия-тъ успѣхъ.

Иванъ Ноксъ, Шотландский Реформаторъ.

Най-великий-тъ Шотландский реформаторъ въ XVI столѣтие е билъ Иванъ Ноксъ. Отъ начало той билъ тѣй недовѣрчивъ, къмъ себе си, щото никакъ не искалъ да му споменуватъ за свѣщенно-проповѣдническо-то поприще, и дѣйствително до четиридесетгодишница-та си възраст той не ся осмѣлилъ да проповѣдва публично, ако и да е билъ убѣденъ въ Евангелска-та истина: той ся считалъ неспособенъ за такава священиа длѣжностъ. Въ първа-та си проповѣдь, която той държалъ въ епорийска-та църква Св. Андрея, той смѣло нападналъ Римо-Католическа-та Църква и Папа-та, като казалъ, че Римокатолическа-та Църква като съвсѣмъ развалена, не била нищо друго освѣпъ Сѣборище на Сатана, и Папа-та, “человѣкъ-тъ на грѣхъ-тъ” за когото говори Апостолъ Павелъ въ 2 Сол. гл. 2-ра. Ноксъ ся родилъ на 1505 и умрълъ на 1572 год.

География

Сравненъ съ други отдѣления въ пространна-та Божия вселенна, както е тя открита отъ астрономия-та, свѣтъ-тъ, когото ний населяваме, наистина е много малкъ; при все това, той съдържа довольно интересни нѣща, които заслужватъ наше-то внимание; и въ дневно врѣме, когато съобщения-та сж толкозъ лесни, незнайно величина-та и общи-тъ черти на разни-тъ земи и народи въ свѣтъ-тъ е невъзможно.

Бързо-то развитие на голѣмния Африкански материкъ трѣба да привлече внимание-то на всякого,

и всякой трѣба да ся подзума отъ благоверие-то за да добие едно ясно понятие за оиази голѣма земя, която обѣщава толкова много за въ бѣдѣще.

Колцина отъ насъ бихж могли да даждъ едно ясно описание за владѣния-та на Канада, оиази страна съ пространни житни полета, и безпрѣдѣлни гори, която ся простира дори до Арктическия Океанъ — една страна, която притѣжава най-дълга-та желѣзнопжтна линия на свѣтъ-тъ? Твърдѣ мнозина, божъ си, не бихж даже могли да кажатъ вазвание-то на материкъ-тъ дѣто ся памира оиази бѣдѣща империя.

Любопитно е по пѣкога да слушаме забѣлѣжки върху Америка — като че Северна и Южна Америка сж части отъ *Съединени-тъ Аргисаи*, и като че Съединени-тъ Държави сж конфедерация отъ градове! Погледнѣте на карта-та и забѣлѣжете голѣмо-то пространство отъ сѣверна-та точка на Сѣверна Америка до най-южний край на Южна Америка, и двѣ-тъ Америки ся просиратъ до страни-тъ на вѣчни-тъ студове, (въ два-та полярни кръга), и двѣ-тъ участвуватъ въ горѣщица-та на тропици-тъ; но всяка прѣдставлява противоположность (контрастъ) на друга-та: когато една-та ся пече отъ лѣтния-тъ горѣшпиш, друга-та ся бѣлѣе отъ зимния снѣгъ.

Всяка една е единъ материкъ въ себе си и прѣдставлява всячки-тъ видове климати — отъ почти вѣчна зима до безкрайно лѣто; нѣ всяка въ обратенъ редъ. Общо-то имъ име Сѣверна и Южна Америка, ся вижда да подразумѣва, че тѣ сж на близу — една до друга. И ако и това да е истина колкото се касае до тѣсни-тъ краища дѣто тѣ ся досягатъ, пакъ главния градъ въ Сѣверна Америка е много по-близу до Европа, отъ колкото е до Южна Америка.

Погледнѣте пакъ на карта-та, и забѣлѣжете велики-тъ републики на този западенъ материкъ, които републики велики иматъ право да ся наричатъ Американски. Въ далечния сѣверъ владения-та на Канада, номинално зависящи отъ Англия, нѣ въ сжщностъ една конфедерация отъ независими държави; тѣ обѣматъ едно пространство почти равно на цѣла Европа. Постѣ “Съединени-тъ Държави на Америка,” които ся простиратъ отъ океанъ до океанъ прѣзъ 5,000 километра, и дълги-тъ земи на сѣжний сѣверъ прѣзъ 1,500 километра къмъ югъ до прѣдѣли-тъ дѣто растатъ портокали и лимони, — една конфедерация отъ нации, петдесетъ на брой, които различаватъ по голѣмина-та си отъ голѣмина-та на единъ окръгъ въ България до повече отъ голѣмина-та на Австрийска-та Империя. Всяка държава си има свое управление, съвършено въ всички-тъ си клонове, законодателенъ изпълнителенъ и сѣдобенъ. Всяка си има своя конституция и свои закони, тоже съвършени въ всички-тъ си подробности, и всички-тъ

Иванъ Носѣвъ проповѣда прѣдъ събранието на Лордовѣ-тъ.

сх свързани отъ една конституция и закони, по които си управляватъ всички. Чуждестранна-та търговия си управлява отъ единъ митнически законъ за всички, по спомени-та по между разни-тъ държави не принадлежатъ на никакви ограничения.

На югъ отъ тѣхъ лежатъ *Съединени-тъ Държави на Мексико*, една конфедерация отъ 29 държави, съ едно управление, което има на образецъ опова на своя-та по стара сестра на сѣверъ, и които покриватъ една територия равна на цѣла Европа освѣтъ Русии — богати съ рудници за сребро и злато и съ единъ климатъ на тропическа раскорменостъ.

Въ Южна Америка *Съединени-тъ държави на Бразилия* заключаватъ една територия почти толкова голѣма колкото цѣла Европа. Гѣ изобилуватъ въ всякаквъ видъ тропическо богатство. Какво ще бѣде бѣдѣще-то на тѣзи велики републики, когато тѣхни-тъ естествени източници си напълно развиятъ? Какъвъ размѣръ ще вземе тѣхно-то влияние надъ останалата частъ на свѣтъ-тъ? *“Божественно-то право на Народа”* е вече замѣстало така нарѣчесто-то *“Божественно право на царя-тъ,”* което толкова дълго врѣме е угнетявало Европейски-тъ народи. *Съединени-тъ Държави на Австралия* скоро ще се осмислятъ. Кой може да ги възбрани да се надѣвватъ за *Съединени-тъ Държави на Европа*, като ставна дѣйствителностъ на 20-й вѣкъ, и за пълното осмисляне на свѣтъ-тъ на поетъ-тъ за “Конфедерация-та на свѣтъ-тъ, и вселенски-тъ парламентъ.”

ч.

Книгопродавецъ-тъ.

Въ България има голѣма нужда да се разнасятъ изъ между народи книги съ полезно нравствено и научно съдържание и съ умѣренна цѣна. Това прави дѣло-то на пжтующий-тъ книгопродавецъ необходимо нужно; защото не само по села-та има книжарници, но и малки-тъ градове сж лишени отъ такива заведения, дѣто по-любопытни-тъ да могатъ да се снабдятъ съ нови книги.

Библейски-тъ и други книгопродавци, които обикалятъ България съ Библии, части отъ Библията и Нови Завѣти и съ разни книги съ религиозно-нравствено съдържание сж снабдили много домове не само по градове-тъ, но даже и по села-та съ Библии които сж даватъ съ най-умѣренна цѣна. Ний бихме желали щото всякой пладежъ и всяка дѣвица въ България, която знае да чете, да се снабди съ ново-то издание на Българска-та Библия, малкъ форжатъ за въ джебъ, и да я чете съ внимание и молитва за да издигна отъ нея потребна-та духовна храна и да намира подкрѣпление и утѣшение.

Пжтующи-тъ книгопродавци съ разнаслине-то

на Библии въ разни Римско-Католически страни въ врѣме на Реформация-та въ XVI столѣтие принесли голѣма полза. Отъ тогава книгопродавство-то се е много развило и въ днешно врѣме е въсприето голѣми размѣри, както показва слѣдующий-тъ примѣръ: въ Франция единъ Библейски книгопродавецъ продалъ въ 1885 год. 6,867 Библии и Нови Завѣти, и раздалъ 51,500 Евангелия. Въсѣ да благослови книгопродавци-тъ и да имъ помата да благославятъ народа новече и новече съ добри и полезни книги.

Пжтувай безъ оружие.

Пожиткованъ обикновенни пжтници не зашити въ религиозни мисли, сж си отказвали отъ защитата на оружие, и сж намрали, че не само сж прѣмахвали случаи на съблазнь, но сж придобивали и по-голѣмо нравствено влияние. Единъ пжтникъ, Г-нъ Реймондъ, който често пжтувалъ по най-пустини-тъ окрѣзи на Пирнейски-тъ и Апенински-тъ планини, дѣто върлудвали контрабандисти и разбойници, казва, че когато билъ самъ и безъ оружие, всякога пострѣщаль тѣзи хора безъ страхъ, и ги придружавалъ безъ грижа, защото не имъ вдхвалъ недоверие или завистъ. Той забѣлѣжа: “Закопи-тъ на природа-та още сжществуватъ за тѣзи, които сж отхвърлили закони-тъ на управлене-то. Като водятъ война противъ общество-то, тѣ сж на врѣменъ въ мъръ съ ближни-тъ си. Убийци сж бивали моп водачи прѣзъ проходи-тъ на Италиански-тъ планини; контрабандиста по Пирнейски-тъ планини мя е приемалъ въ табия-тъ планински пжтеки. Въоруженъ щѣхъ да бѣда неприятель и на двама-та; невооруженъ, и двама-та мя сж почитали. Съ такава опитностъ, азъ отдавна съмъ оставилъ на страна всякакви заплашители спаради.”

Избавени чрѣзъ Снѣжна Прѣспа.

Една случка си разказва въ свързка съ Наполеоново-то оттегляне отъ Москва, която е толкова съгласна съ добръ познати фактове щото е вѣроятно автентична. Френска-та войска, която се връщала безуспѣшна въ отечеството си, стоварвала отхъщенето си на всички-тъ села и градове по пъти си. Въ една отъ паланки-тъ, където сж знаело, че приближавала, и отъ която оплашени-тъ жители бѣгали, имало едно момче страдающе отъ параличъ, слятъ на една бѣдна вдовица. То сж молело на майка си да го остави и да избѣга на безопасно мѣсто съ двѣ-тъ по-малки дѣца, тъй като то не можало да ги придружи. Тя рѣшително отказала да го остави, но искавала надѣжда въ Божие-то покровителство. Нито останала пѣлъгана въ надѣжда-та си.

Прѣзъ онази
нощъ падналъ
голѣмъ снѣгъ, и
на сутринь - та
вѣтръ-тъ навѣлъ
една висока прѣ-
сна снѣгъ като
стѣна около кж-
щица-та и съ-
вършено ъ за-
тулилъ отъ кѣмъ
пѣть-тъ. И по
тозъ начинъ тя
останала закры-
та нѣколко дня,
прѣзъ което врѣ-
ме Френска-та
войска прѣмина-
ла прѣзъ село-
то, като обрала
и съборила дру-
ги-тъ кжщи, ко-
ито не били тѣй
закрыти отъ про-
воденій-тъ отъ
небе-то снѣгъ.

—
Богъ най-готово при-
бѣжище.

Ето и другъ
примѣръ за Бо-
жествена помощъ
въ врѣмена нуж-
да, истинность-
та на който по-

чива на неоспоримъ авторитетъ. Въ 1885 год. умрѣлъ въ г. Ставангеръ, въ Норвегия, единъ многоуважаемъ търговецъ, на име Ендре Долъ. Въ 1843 г. когато билъ младъ, той отишелъ въ Англия, отчасти за да унапрѣдва нѣкои проповѣднически работи въ които ся интересувалъ, и отчасти да ся ползува отъ учение и наблюдение. Слѣдъ като прѣстоялъ нѣколко години въ г. Ньюкастлъ, той ся качилъ на единъ корабъ за да отплува за Норвегия, и скоро намѣрилъ, че ималъ за другари нѣколко нечестивы присмиватели. Като плували по Германско-то море, корабъ-тъ билъ блѣснатъ отъ другъ по-голѣмъ корабъ който, плувалъ за Англия. По-малкий-тъ корабъ почналъ да потъва, и ако да не била сплнната помощъ доставена отъ младий-тъ Долъ, малцина-та пжтници (пасаджери) щѣли да потъватъ съ него, защото капитанинъ-тъ отъ другий-тъ корабъ безмисленно продължилъ пжтувание-то си и ги оставилъ

Книгопродавецъ-тъ въ XV столѣтне.

на участь-та имъ. Тѣ сполучили, обаче, да влѣзжтъ въ своя-та лодка, която течала. Тѣ имали само една лопата съ която да гребжтъ и единъ чинтъ чипици, съ които да испражняватъ вода-та, Г-нъ Долъ въ тази крайна нужда можалъ да покаже твърдо упование на Бога и дълбокъ мъръ. Другари-тъ му, които по-прѣди му ся бѣхж присмивали, сега гледали на него за утѣшеніе и водителство. Той ги увѣщавалъ да ся обърнатъ къмъ Господа, и самъ ги водилъ въ молитви-тъ имъ. Тази била забѣлѣжителна случка, това малко молитвено събрание въ отворена лодка нощемъ, на океанъ-тъ, въ срѣдъ такава опасность. Но това което послѣдвало било още по-забѣлѣжително.

На разсѣмване, корабъ-тъ, който ги бѣше ударилъ, ся гледалъ като една точка на далечний-тъ небосклонъ, щото не било възможно да му привлечатъ внимание-то съ такива сигнали (знакове) какъ

вито правятъ чело̀вѣци въ утѣшеніе. Но като по-прѣввалихъ деѣѣ-тъ, станало явѣо, че корабѣ-тъ съвършено измѣниль ижѣ-тъ си, и пакѣ идѣтъ кѣмѣ тѣхѣ. На скоро той ги постигналь и ги прибрахъ. Всички-тъ, и токо слѣдъ това лодка-та потънахъ. Г-нѣ Далѣ, неможалъ да се въздържи отъ да не каже на капитанитѣ-тъ съжаление-то си за жестоко-сърдечие-то, което бѣше показалъ, като отидувалъ и ги оставилъ на участь-та имѣ; но той го сѣмѣ допиталъ, защо слѣдъ като зель толкозѣ ижѣ, си върналъ най-послѣ да ги избави. Капитанитѣ-тъ, неговѣдалъ, че едва ли знаятъ и той зо̀що си върналъ, защото той билъ рѣшилъ да се не грижи никакъ за тѣхѣ. Но едно тайствено подбужденіе да ги избави той най-послѣ тѣй силно почувствувалъ, щото неможалъ вече да си протѣви, и се върналъ да ги избави. На устрѣдѣ-тъ молихъ въ лодка-та, на сила-та въра въ Бога на водителѣ-тъ на малка-та дружина отговорилъ Всевишній-тъ. Богѣ ги избавилъ и заставилъ нечистивий-тъ капитанитѣ да извърши Негова-та воля.

Това обстоятелство направило на Г-на Далѣ такова впечатлѣние, което траяло прѣзъ всичкий-тъ му животѣ, и му бѣло илюзѣ за насърченіе въ посетѣние-то му поприще. Мнозина отъ негови-тъ съотечественици, Норвежци, много сѣ ползували, тѣй въ духовни както и въ свѣтски работи, отъ добрий-тъ начинъ, по който той прѣминаль години-тъ, които му били пошадени въ отговорѣ на устрѣдѣ-тъ му молитви и на сила-та му въра въ Бога.

Избавенъ отъ единъ Албатросъ.

Прѣдъ нѣколко години въ една къща въ прѣдмѣстѣе-то на градѣ Ливерпулѣ живѣаль старѣ чело̀вѣкъ получающѣ пенсия, който билъ войникѣ въ врѣме на велика-та война. Той се установилъ въ онова мѣсто за да бѣде близо при една своя дѣщеря, която бѣла жена на единъ морякъ, второй капитанитѣ на единъ търговски корабѣ. Морякъ-тъ донасяль отъ чуждѣ-странни земи за жена си и дѣда-та си, любопѣтѣнѣ въща: морски чурупѣи, птица и разни съкровища. Старий-тъ Иосифѣ, не можалъ да остане благодаренъ долѣто зель му въ му обѣщаль да му доведе единъ албатросѣ (морска птица) живѣ или мъртъвъ. Дълго врѣме се минало прѣдъ да се удовлетвори желаніе-то му. Убиваѣнето на албатросѣ се считало зловѣща работа отъ моряци-тъ, и това суевѣріе е общо между хора, които не сѣ чували за Английскій-тъ списатель Колриджа и негово-то списание "Древнѣи-тъ Мореходецѣ." Старий-тъ Иосифѣ толкозѣ постоянствуваль въ просба-та си, щото най-послѣ зель му донесль у дома си единъ албатросѣ. Той не казалъ какъ се одобилъ съ него, да ли го улушвалъ, или купилъ; но той (албатросѣ-тъ) станаль

прѣтѣжаніе на старий-тъ войникѣ, скоро билъ натѣпанъ и оскаченъ и съставляваль главно-то удоволствие и украшение на стѣя-та на старий-тъ войникѣ.

Слѣдъ като стояла птица-та нѣколко врѣме въ къща-та, старий-тъ Иосифѣ казалъ на дѣщеря си и внуца-тъ си причѣна-та дѣто му се толкозѣ искало да си има албатросѣ. И тази бѣла въ кратѣцѣ новѣстѣта, която имѣ той расказаль. Той билъ въ единъ воененъ корабѣ близо до Мѣсь Добра Надѣжда, въ врѣме на война-та. Той направилъ единъ простѣпкъ, какъвъ, именно, той не расправилъ, по толкозѣ голѣмъ билъ простѣпкъ-тъ, и имало такава аужда отъ примѣръ за поддържаніе строгостѣ-та на дисциплина-та, щото заповѣдали да му ударятъ ето прѣчки.

Вързанъ за мачѣ-та съ голи рамена, той прѣтърпѣль това ужасно наказаніе, като двама души налагали удари-тъ даже и слѣдъ като зацвѣрчала крѣвъ-та отъ гърбѣ-тъ и рамена-та му.

Въ овиѣ страшенъ часѣ Иосифѣ забравилъ всѣмѣ, що една добра и благочестѣва майка го бѣше учила, като той колѣничаль при нея въ ранни-тъ си години. Тя му казвала всякога да издѣга сърдѣце-то си къмъ Бога въ молитѣва, особено въ врѣме на опасностѣ и страдаѣние, а най-вече когато попадне въ искушеніе и грѣхѣ, както станало съ него въ онова врѣме.

Нѣщо отъ това не минало прѣзъ Иосифовѣ-тъ умѣ; той никакъ не помислилъ за майка си, нѣто за Бога, Когото той билъ забравилъ и прогѣвѣилъ. Той билъ само обладаѣнъ отъ гнѣвъ и отчаяніе, и душа-та му пламтила отъ болѣстѣ и срамѣ за наказаніе-то му. Въпрѣки страни-тъ удари, той не падналъ въ несвѣстѣ, нѣто показаль знакове на страдаѣние; но слѣдъ като му ударили стотѣи-та прѣчка и го отвѣрзали, той падаль страшенъ вѣкъ, като ревѣ на наранѣнъ звѣръ, и като се втурналъ къмъ една-та страна на корабѣ-тъ, скочилъ въ вълѣи-тъ.

Капитанитѣ-тъ билъ добръ чело̀вѣкъ. Той съжалѣваль горкий-тъ солдатѣнѣ, ако и да е считаль за нужно да поддържи дисциплина-та спорѣдъ жестокий-тъ способѣ на овиѣзи врѣмена. Но сега, когато живота му билъ въ опасностѣ, той немедленно далъ заповѣдѣ да се спѣре корабѣ-тъ и свалихъ нѣколко лодки за избавѣние-то му. Но вѣтърѣ-тъ билъ силенъ; въ три минути корабѣ-тъ се доста отдалѣчиль; голѣми-тъ вълѣи заплашѣвали малки-тъ лодки; надѣжда-та за избавѣние си виждала тѣвѣрѣдѣ слаба.

"Азѣ гледахъ на сцена-та," казалъ единъ отъ капитанѣ-тъ на корабѣ-тъ, "съ дългогледа си, и азѣ го обѣрнахъ съ живо участіе къмъ посока-та дѣто горкий-тъ морякъ трѣбѣваше да се види. Азѣ не можяхъ да го распознамъ; но тъкѣмѣ въ оная минута, азѣ забѣтѣжихъ странѣнѣ прѣдмѣтъ, нѣщо като

птица съ голѣми крила, които ся удряхъ о повърхността-та на вода-та, и слѣдъ малко видѣхъ чело-вѣкъ да ся издига и потъва близо до птица-та. Азъ почнахъ да вмамъ по-голѣма надѣжда; и като дойдохме по близу надѣжда-та ся обърна на увѣренне. Това бѣше изгубения-тъ нашъ чело-вѣкъ!”

Това било писало отъ единого отъ капитанитѣ въ едно писмо до дома му отъ Мисъ Добра Надѣжда.

Видя ся, че внезапна-та студенина на вода-та и видѣ-тъ на приближаваща-та смъртъ уталожил простота на войникъ-тъ; и като скърбилъ за безумие-то си, той потърсилъ прощение отъ Бога. И тогазъ му дошло на умъ, че въ една далечна Английска селска къща ямало една майка Христианка, която всякой день ся молила за отсѣтвующий си синъ, като просила отъ Бога да не остави сына ѝ да умре, догдѣ ся не обърне душ-та му къмъ Спасителя. Тя казала тази молитва и въ овзи день, както и въ всякой другъ, на Тогова, който слуша молитва, и който не желае смъртъ-та на грѣшникъ-къ, но да ся обърне и живѣе. Безвѣрици-тъ ся приемивать на молитва и вѣра, но тази майка ся молила Богу и сполучила отговоръ на молитва-та си въ избавление-то на сына си отъ смъртъ. Албатросъ-тъ билъ сръдство-то за избавление-то му.

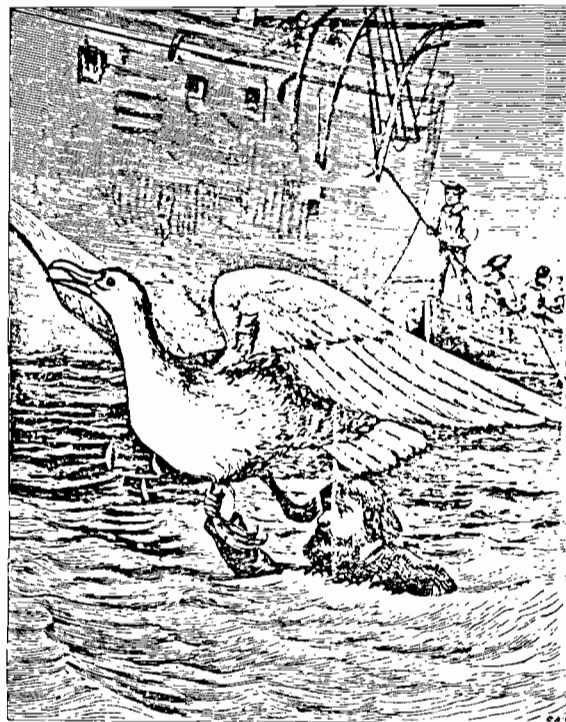
Албатросъ-тъ е голѣма птица, една отъ най-голѣми-тъ морски птици. Тя ся намира близу до Мисъ Добра Надѣжда. Инстинктивно бѣдствующий-тъ чело-вѣкъ ся хвацалъ за кракъ-тъ на птица-та, и така можалъ да ся държи надъ вода-та догдѣ-то го настигнала лодка-та и го избавила.

Уплашена, птица-та ся мъчила да ся избави, но Иосифъ ся държалъ яко о кракъ-тъ ѝ. Това странно зрѣлище било, което капитанитѣ съзрѣлъ съ телескопъ-тъ си, и за което разказалъ въ писмо-то си. Матрози-тъ хванали горкий-тъ си другаръ и го издигнали въ лодка-та си. Щомъ го сложили тамъ, и изнуренъ отъ усилия-та си и отъ бодки-тъ на бияние-то, той падналъ въ несвѣсъ. Птица-та, освободена отъ тежкий-тъ товаръ, издигнала ся на високо съ силни-тъ си крила, и безъ съмнѣние бързала да каже на другари-тъ си за странно-то приключение, което бѣше испитала.

Матрози-тъ бихъ на драго сърдце уловили птица-та и ѝ бихъ поднесли на капитанитѣ да ся сготви за трапеза-та му; но внимание-то имъ ся зашело отъ злощастникъ-тъ, когото тѣ избавили. Капитанитѣ, пѣма съмнѣние, щѣше да пусне птица-та отъ радость, че бѣше избавила животъ-тъ на войникъ-тъ.

За фактъ-тъ на избавление-то нищо не щѣше да ся обнародва, ако да не бѣше писмо-то на капитанитѣ-тъ, който описалъ сцена-та. Чудесна-та повѣсть за избавление-то, обаче, често ся разказвала

отъ послѣ отъ Иосифа, и най-добръ отъ всички, той разказвалъ, какъ това избавление станало за него начало на духовенъ животъ. “Албатросъ-тъ мя избави,” казалъ той, “безъ негова-та помощъ азъ трѣбваше да умрѣ въ море-то, и никой не щѣше вече да види тѣло-то ми. А душа-та ми; какво щѣше да стане съ нея? О, Боже мой, благославямъ име-то Ти, за дѣто проводи оная птица за мое-то избавление! Моя-та майка, азъ ще всякога да помня ранитѣ ѝ уроци — ще да четъ Библия-та си, ще да ся моля на Спасителя си, и да любя Тогова който спаси душа-та ми! О, като си помислихъ, какъ Той бѣ прикованъ на проклѣто-то дърво, както азъ бѣхъ вързанъ за мачта-та, и като си помислихъ какъ Той е носилъ кръстъ-тъ Си на Голгота за спасение-то на грѣшникъ-тъ! О, Господи Иисусе, благославямъ и славя име-то Ти. Ти погледни на мене и мя избави отъ смъртъ-та, която азъ заслужахъ.”

Такива сж били бѣлѣжикъ-тъ на старецъ-тъ, когато въ едно Английско село, слѣдъ петдесетъ години той разказвалъ на свои-тъ внуци, и на свои-тъ съседи, повѣсть-та за албатросъ-тъ. Не бѣше за чудяние, дѣто той искалъ да яма споменъ отъ птица-та въ стая-та си. Той разказвалъ на дѣца-та за павици-тъ на птица-та, какъ съ всичка-та си величественна сила тя е незлобива, а не като голѣми-тъ орли, които повече съспивають отколкото да избавятъ беззащитна-та жертва която ямъ ся попадне. Старий-тъ войникъ, като разказвалъ повѣсть-та, никогато не забравялъ да докара разказъ-тъ тѣй шото

да отдаде хвала и благодарностъ Богу. Матка-та му внушка Ада слушала съ отворени очи и уста, като държала съ рѣцѣ-тъ врата на голѣма-та птица, милава и питала нѣжно—Добрий албатросе, кой избави живота на нашия дѣдо!”

Богъ слуша молитва. Това избавление на живото отъ единъ албатросъ е забѣжително и чудно случка. Но на всякъдѣ и всякой день има крѣпки избавления за тѣзи, които сж готови да потыкатъ и погиватъ. Велики и чудни сж дѣла-та отъ божественна любовь и милость къмъ човѣка. Богъ е всемогущъ, нека уповаемъ на Него! Нека се молимъ за себе си и за тѣзи, които сж мисли на нѣтъ; и Иисусъ, който токозъ често ни е заповѣдвалъ да се молимъ, ще испрати по Свой начинъ и Свое време избавление и помощъ, тъй свѣтна и наврѣменна както що бѣ избавление-то на бѣднаго Иосифа отъ албатроса.

Баронъ Уардъ.

Баронъ Уардъ почвалъ свое-то поприще като простъ слуга въ Йоркширъ, Англия, и станалъ единъ отъ най-искусни-тъ финансиста, дипломата и министри на свое време. Повѣсть-та за неговиятъ животъ, както ся расказва въ едно Английско Периодическо Списание, внушава единъ отъ романи-тъ на Френскій-тъ писателъ Дюма. Парманскій-тъ Дукъ много обичалъ коне, и държалъ много хубавъ конски заводъ. Той посѣщавалъ обори-тъ (яххри-тъ) всяка заранъ. Една сутрина внимание-то му се привлѣкло отъ нѣколко коня, които токо що били пристигнали отъ Англия. Обори-тъ не билъ въ добръ редъ, и той чулъ одного да казва: “Ний не бихме търпѣли таква вѣщо въ Йоркширъ.”

“Ти ли каза това?” попиталъ Дукъ-тъ, като ся обърналъ набързо, и видѣлъ единъ младъ Англичанинъ.

“Да, азъ го казахъ, ваше Царско Височество.”

“Какъ ти е името?”

“Уардъ, ваше Височество. Азъ дойдохъ съ коне-тъ за ваше Царско Височество.”

“Ти каза, ‘Ний не бихме търпѣли това въ Йоркширъ?’”

“Да, това казахъ, ваше Царско Височество,” отговорилъ Уардъ, като си теглилъ косми-тъ.

“Какво искашъ да кажешъ съ това?”

“Това искамъ да кажа, ваше Царско Височество, че въ Йоркширъ ний знаемъ какъ да гледаме коне.”

Дукъ-тъ си заминалъ, но наскоро слѣдъ това Уардъ билъ назначенъ личецъ сензинъ на Дукъ-тъ. Сензинъ-тъ всякога сѣдѣлъ въ каласка-та задъ гос-

подаря си, додѣто имизали вѣтъ отъ Парма; тогазъ по заповѣдъ на Дукъ-тъ той ся приближавалъ при него и отговарилъ на въпроси по гледание-то на коне и обори. Единъ день градъ-тъ Парма билъ зачуденъ. Младий-тъ Йоркширски сензинъ билъ назначенъ щалмейстеръ.

Дукъ-тъ билъ добръ познавачъ на характеръ и възлюбилъ Англичанинъ-тъ. Той държалъ Уарда за личецъ сензинъ, и често ся разговарялъ съ него по прѣдмѣти неотносящи ся до управление-то на обори.

Уардъ придобилъ дворянски обноси съ такава леснота што Парманскій дворъ ся очудвалъ; но той си упазилъ Йоркширската откровенностъ въ говоране-то. Единъ день Дукъ-тъ правялъ огледъ на Парманскій-тъ войски.

“Какво мислишъ за тѣхно-то военно учение?” попиталъ Дукъ-тъ своя Щалмейстеръ.

“Не ми ся аресва,” отговорилъ Уардъ безъ забикалки.

“Че какво знаемъ ти за военни работи?”

“Азъ съмъ билъ шестъ години въ народна-та милиция, ваше Височество, и съмъ ималъ доста работа съ войници въ Йоркширъ.”

“Мислишъ ли че ще можешъ да направши тѣзи войници да ся изучатъ по-добрь на учение?”

“Увѣренъ съмъ, че ще можъ.”

Наскоро слѣдъ този разговоръ Уардъ билъ поставенъ Началникъ на Военно-то Отдѣление, гдѣто той веднага въвелъ икономия и по-добрь редъ. Послѣ той билъ назначенъ Министеръ на Финанси-тъ, и веднага приходи-тъ на Парма сж подобрили. Бързо и романтично ако и да било повишение-то на това момче слуга, той показалъ таква искусство и такъвъ здравъ разумъ, што го обичали даже и тѣзи, които той замѣстилъ.

Дукъ-тъ го пратилъ на дипломатическа миссия въ Виенскій-тъ Дворъ. Австрийскій-тъ Императоръ го направилъ баронъ, и като Баронъ Уардъ той ся върналъ въ Англия за да прѣдставлява Парманскій-тъ Дукъ. Английскі-тъ министри го обикнали; негово-то повишение не го направило да ся забравя; той показалъ тактъ, и запазилъ прости-тъ си прави.

Въ 1854 г. Парманскій Дукъ билъ убитъ, и вдовица-та му си помисляла, че Уардъ ималъ намѣрение да похити върховна-та власть. Домъ-тъ му билъ заобиколенъ съ Австрийски войници, и той билъ изгоненъ отъ Парма. Австрийско-то Правителство го приело и ся отнесло къмъ него съ най-голѣмо уважение. Промѣнение-то, обаче, било за него много голѣмо; той падналъ въ униние, и не живѣлъ много време слѣдъ заточение-то си.

ЗА МЛАДИ-ТЪ.

Храбро-то Момче.

Прѣди нѣколко години, казва авторъ-тъ на "Голѣмъ Дивечъ въ Сѣверна Америка," три момчета, които живѣли близу до Олимпия, Уашингтонъ, ся връщали отъ училище, когато Уалтеръ, най-голѣмото, около дванадесетъ годишно момче, забѣлѣжило нѣщо, което му ся видѣло като голѣмо куче, да припика по пхть-тъ задъ тѣхъ. Тѣ не обърнали внимание на него, понеже голѣми кучета отъ оузи видѣ изобилуватъ на всякъдѣ на близу при Индийски лагери, и слѣдвали полека пхть-тъ си.

Внезапно най-малко-то момче, на шестъ години, като било по-пазадъ отъ братия-та си, ся затекло къмъ тѣхъ, и една минута слѣдъ това, животно-то, което сега видѣли, че било кутаръ, прѣскочило прѣзъ глави-тъ на двѣ-тъ смаяни момчета, хванало малко-то момче съ уста-та си и побѣгнало въ гора-та. По-голѣмо-то момче не ся запрѣло да мисли много. То имало за оружје само едно праздно стѣкло, въ което си бѣше носило млѣко за обѣдъ, и съ него то ся впуснало въ гора-та. Братче-то му лѣжало на земята и ся държало силно съ двѣ-тъ си рѣцѣ о едно дръвче, а кутаръ-тъ, чийто нокти за добра честь били забити само въ дръхи-тъ на момче-то, ся мжчилъ да го петегли отъ тамъ.

Съ единъ крясъкъ Уалтеръ ся хвърлилъ врѣхъ. Животно-то, ударилъ го по глава-та съ стѣкло-то додѣто ся прѣснало на парчета, и послѣ съ остри-тъ части на останало-то въ рѣцѣ-тъ му парче ся опиталъ да порѣжи очи-тъ на кутаръ-тъ.

Най-послѣ кутаръ-тъ съ единъ яростенъ викъ пусналъ момче-то и ся качилъ на едно ближно дърво, а геройско-то момче, като издигнало братче-то си въ обятия-та си, изнесло го на пхть-тъ и паднало въ несвѣсъ на него.

Между това друго-то братче ся било затекло съ викъ на горѣ по пхть-тъ, и за добра честь срѣснало двама души, които сѣчели дърва на близу. Щомъ то имъ разказало причина-та на уплашване-то си, тѣ сж затекли и намѣрили малкий-тъ герой безчувственъ, че държи още въ рѣка-та си гърло-то на счупено-то стѣкло.

Жѣртва-та на кутаръ-тъ билъ толкозъ уплашенъ, щото не можалъ да говори, но посочилъ къмъ дивий-тъ звѣръ който стоялъ на едно ближно дърво. Единъ отъ чловѣци-тъ ималъ пишовъ и съ нѣколко пушкания кутаръ-тъ билъ убитъ.

Волъ-тъ.

Волове-тъ сж били едни отъ най-първи-тъ опи-

томени животни. Тѣ ся споменуватъ въ най-стари-тъ списания на Хиндизекн-тъ и Еврейски народи. и тѣ сж били изобразени на Египетски-тъ паметници 2,000 години прѣди Християнска-та ера. Въ Централна Африка, тѣ ся още даватъ въ разнѣна вѣсто пари въ земаще-давање между разни народи. Когато монети отъ металь ся най-напрѣдъ направили въ стара Гърция, прѣдний-тъ способъ за разумѣние ся въспоминавалъ чрѣзъ отпечатване образъ-тъ на единъ волъ на нова-та монета.

Каква голѣма услуга прави волъ-тъ на чловѣчески-тъ родъ! Когато е живъ, той оре пиви-тъ на господаря си, събира жетви-тъ му, принася житни-тъ му произведения на пазаръ, и по-нѣкогашъ даже ся сражава въ бой. Когато ся заколи, той дава много хуваво мѣсо за ядене. Кости-тъ му ся строшаватъ за торъ, или пѣкъ служатъ да ся правятъ отъ тѣхъ дръжки и разни други украшения. Отъ кожа-та му ся прави много хубава печа. Отъ уши-тъ и копита-та му, лѣпило косми-тъ му разбъркватъ въ хорсанъ, и отъ рога-та му правятъ лѣжници и други полезни нѣща.

Японски Момиче-та.

Въ една книга съ заглавие "Японски Момиче-та и Жени" дава ся интересенъ отчетъ за длѣжностъ-та на една дѣщеря въ едно семейство.

"Ако тя е най-стара-та дѣщеря, за служи-тъ тя е 'О Джо Сана,' което значи, госпожица; за свои-тъ братия и сестри тя е 'Ане Сан' по-стара сестра. Ако е отъ по-млади-тъ, то име-то ѝ прѣдшествовано отъ почтенно-то О, и послѣдвано отъ Сан, което значи госпожица. бива име-то съ което ще ся нарича.

Като прѣмявува отъ дѣтство въ момпство и отъ момпство въ пълна женска възраст, тя бива прѣдмѣтъ на голѣма любовъ грижа и попечение; но тя не порасва безотговорна и неспособна да посрѣща длъжности-тѣ, които ще има да изпълнява като жена. Тя трѣбва да взима малко отговорност върху ся за къшна-та работа, трѣбва да ся грижи за правяне-то чай за гости, и въ всички други освѣтъ най-високопоставени-тѣ семейства, трѣбва да го слата прѣдъ гости-тѣ. Тя трѣбва да знае най-добръ редъ-тъ за слагане трапеза.

Тя има още грижа-та за обхода-та на по-млад-тѣ членове на семейство-то, особено въ отсъствие-то на родители-тѣ. Въ всички освѣтъ въ най-богати-тѣ и най-аристократически семейства, дъщерни-тѣ вършатъ голѣма частъ отъ къшна-та работа.

Въ къщи безъ покъщнина, безъ килии, безъ огледала, безъ рамки за картини, които искатъ чистане, безъ соби или пещи, безъ прозорци които трѣбва да ся миятъ, безъ да има да ся подражаватъ най-последни-тѣ моди въ обѣкло-то, работа-та която има да вършатъ жени-тѣ значително ся намалива, но пакъ остава довольно работа за която трѣбва не малко врѣме.

Всяка сутриня трѣбва да ся сгъватъ покривки-тѣ на легла-та и да ся турятъ въ дулани. Закуска трѣбва да ся приготви и сложи и на пазаръ да ся ходи. Има, разбира ся, много дрѣхы да ся миятъ, защото много Японски дрѣхы. слѣдъ като ся опержатъ, трѣбва съвсѣмъ да ся приправятъ, обърнать, вапсать, и това пѣколко пати, додѣто остане здраво парче отъ оригинални-тѣ платъ, върху който може да ся работи. Послѣ пдѣтъ всѣкидневни-тѣ ястия които ваша-та Японска дѣвица трѣбва да ся учи да сготвя.

Прилично-то варение на оризъ е въ само себе ся една наука. Приготвяние-то на разни супы, които съставляватъ главно-то яденне на Японци-тѣ, приготвяние-то на *мочи*, единъ видъ оризано тѣсто, което ся приготвяла за Нова Година, или за да ся праща на приятели въ разни празници, — тѣзи и много други клонъове на готварско-то искусство трѣбва да ся изучатъ, прѣди да ся приготви млада-та дѣвица за длъжности-тѣ на брачни-тъ животъ.

Адмиралъ-тъ и Куче-то.

Матрози-тѣ, като конници-тѣ иматъ наклонность да ставатъ кривоноги, и това свойство не ся намира само у прости моряци. Единъ старъ адмиралъ, чиято дълга морска служба, бѣше дала на нозѣ-тъ му положителна кривина, веднѣжъ имать едно смѣшно приключенне по тази причина съ едно куче. Матрози-тѣ на корабъ-тъ имали едно голѣмо Ньюфон-

дланско куче и въ свободно-то си врѣме тѣ сж много грижали за възпитание-то му, и особено успѣли да го научатъ да скача.

Тѣ най-често го обучавали по слѣдующий-тъ начинъ: Единъ матрозинъ ся неправялъ, опарялъ единъ-тъ си кракъ на колѣно-то на другий-тъ, и по този начинъ правялъ една дупка за куче-то. Непъ, прѣзъ която то трѣбвало да скочи. Куче-то всякога успѣвало да скочи прѣзъ дупка-та, при все че, ако крака-тъ на обучителъ-тъ били криви, по пѣкогашъ твърдѣ мацно ся провирило.

Единъ децъ адмиралъ-тъ дошелъ въ този корабъ да прави инспекция. Като излѣзълъ на прѣдния-та частъ на корабъ-тъ, той ся спрѣлъ тамъ пѣколко минути за да ся разговорн съ по-първи-тѣ морски офицери, които го придружавали. Тукъ той билъ забѣлѣзанъ отъ куче-то, което ся расхождало съ матрози-тѣ. Непъ ся поспрѣлъ малко и ся погледалъ въ нозѣ-тъ на адмиралъ-тъ. Видѣло му ся че щѣлъ да може да прѣскочи въ срѣдъ тѣхъ, както го били научили матрози-тѣ.

Внезапно куче-то ся затекло къмъ нозѣ-тъ, и изведнѣжъ прѣскочило между тѣхъ. Слясанъ отъ черна-та вихрушка, която минала подъ него, адмиралъ-тъ ся обърналъ на бързо за да узнае причината. Куче-то разбрало това за знакъ на повторение и пакъ прѣскочило.

Още веднѣжъ адмиралъ-тъ ся обърналъ и пакъ куче-то прѣскочило.

Слясано-то лице на адмиралъ-тъ и сериозно-то внимание на куче-то, Непъ, на това което му ся виждало важна за него работа, побъркали сериозността на прѣдстоящи-тѣ, и като забравили почтанието, което ся дължи на високъ чинъ, тѣ всички ся изсмѣли съ високъ гласъ.

Единъ матрозинъ, обаче, имать допотно пришествие духа, щото ся втурналъ и оловилъ куче-то за врата. Той го отвелъ на страна, и като го водялъ, Непъ ся чудилъ, защо не получилъ длѣжния-та за таква неговъ дѣла похвала.

Смутенъ-тъ адмиралъ приелъ съвсѣмъ нествѣршенно обяснение за работа-та отъ зрители-тѣ, защото тѣ едва ли би могли да му кажатъ, че краката му били употребени като обраци отъ куче-то. Може би, че до смъртни-тъ му часъ случая-та е била тайна за него.

Любовъ-та не може да ся скрие, както не може и свѣтлина-та, и особено когато тя свѣти въ дѣлата. *Норманъ Тестей.*

Никога не съмъ ся дълбоко интересувалъ въ вѣкой прѣдмѣтъ, никога не съмъ ся искрено молилъ за вѣщо безъ да го не получа вѣкога; не вреди въ какъвъ далеченъ децъ, но по единъ или други начинъ, сѣ е дохождало, — *Адонирамъ Джамдсонъ.*

Всемирна-та Церква.

Въ Индия сега има около 40 *Съюзи на Християнски Младенци*.

Лондонско-то Хугенотско Общество, което се основало на 1885 год. брой вече няколко стотини членове, и има за целъ да изучава всичко що се отнася до Хугеноти-тъ, е обнародвало шестия-тъ томъ на свои-тъ записки. Този томъ съдържа въ оригинален текстъ и въ Английский прѣводъ, направенъ отъ Г-на Хенриха Лейярда, депешитѣ пратени на Веницански-тъ дожи отъ Микеле Суриано и Маркантино Барбаро, посланници на Веницанска-та Република при Френский-тъ Дворъ (1560—1563 г.) Тѣзи документи ся считатъ много важни, защото ся отнасятъ до най-острий-тъ периодъ на несъгласия-та между домове-тъ Наваррский и Гизский, когато религиозни-тъ съперничества приготвяха кланья-та на Вартоломеева-та нощъ.

Московския Вѣдомости извѣстятъ, че Ривалский Германский Протестански пастиръ, Августъ Хершелманъ, е билъ осъденъ на двѣ годишно заточение. Стѣдъ като апелиралъ, прѣсѣда-та ся измѣнила отъ двѣ на четири години.

На 2-й Май (н. к.) ся отворила въ г. Омаха, Държава Небраска, С. Америка, Генерална-та Конференция на Методистка-та Епископална Церква. Тази конференция е най-високо-то законодателно тѣло на горѣспомената-та церква. Тя ся съставлявала отъ делегати или прѣдставители духовни и миряни отъ всячки-тъ Годишни Конференции, които сж на брой повече отъ сто, не само въ Америка, но и въ всячки други части на свѣтъ-тъ, дѣто има такива Годишни Конференции. Между много-то важни въпроси, които ще ся разискватъ въ спомената-та Генерална Конференция, най-важний-тъ е: ще могатъ ли за напредъ и жени да ся избиратъ за делегати на Генерална-та Конференция? Генерална-та Конференция ся събира веднѣжъ въ четири години, и подъ нѣколко ограничения, изложени въ „Дисциплина-та“ (Церковний-тъ Уставъ) на Церква-та, тя има право да гласува каквито закони намѣри за добръ по церковно-то управление.

Н. Благоговѣйство Яковъ А Спхрджънъ ся е избралъ пастиръ на голѣма-та Церква на покойний-тъ му братъ, Карла Х. Спхрджънъ. А Д-ръ А. Т. Плхрсонъ, който е проповѣдвалъ прѣзъ минала-та година въ Г-нъ Спхрджънова-та Церква и който ся е завърналъ въ отечество-то си, Америка, за малко врѣме, е билъ настоятелно поканенъ да проповѣдва още една година, начиная отъ ранната есенъ.

“Церква-та на бѣдѣше-то,” казва единъ Американски религиозенъ вѣстникъ, трѣбва да бѣде

церква, която ще води грѣшнѣ-тъ чловѣци въ жива опитностъ на спасение-то. Никакви умозрѣния, колкото пекусии и да сж, никакви библейски познания, колкото пространни и да сж, никакви мѣнния или теорpii за нравственостъ-та, колкото прѣвѣхотни и да сж, немогѣтъ да замѣстятъ учение-то за прощение и духовно възраждение. Церква-та, която прѣстава да ся отличава по обрацающа-та си сила, и която не води люде-тъ си да ходятъ въ пѣтъ-тъ на святостъ-та, не може да бѣде сръдство за привеждане при Бога единъ отчужденъ свѣтъ. Нѣма бѣлѣтъ за истинска церква толкова важенъ колкото духовна сила и благочестивъ животъ.

Деветдесетъ и третя-та годишнина на Религиозно-то Трактавно Общество ся празнувала въ начало-то на миналий мѣсець Май (н. к.) въ Лондонъ отъ голѣмо събрание приятели и подкрѣпители. Вечеръ-та единъ хоръ отъ шестъ стотинъ дѣца отъ първоначални-тъ училища пѣлъ много хубави пѣсни подъ управление-то на единъ способенъ водителъ.

Прѣш. Д-ръ Гринъ чель извлечение отъ годишнѣ-тъ рапортъ. Прѣзъ година-та 700 нови книги ся печатали, 199 отъ тѣхъ трактати или брошури. Общество-то до сега е обнародвало книжки на 205 езици и нарѣчия. Цѣло-то число на расправени-тъ въ домашний-тъ (Английски) депозитъ книги, брошури, периодически списания, картини и разни други достигнало до 57,836,600 отъ които 24,701,200 сж брошури. А расправени-тъ отъ чуждестранни-тъ депозити книги, брошури и пр. възлизатъ на около 15,000,000 което прави всичко 72,836,600 книги, брошури, пеоредически списания и пр.

Наскоро единъ Английски проповѣдникъ държалъ едно слово врѣхъ Еврейский-тъ въпросъ прѣдъ едно голѣмо събрание въ Съборна-та Церква Св. Павелъ въ Лондонъ. Между слушатели-тъ имало и много Евреи, които слушали съ голѣмо внимание. Текстъ-тъ на слово-то билъ отъ Исая 2; 5: “Доме Иакововъ, дойдѣте и да ходимъ въ Господня-та видѣлина.” Проповѣдникъ-тъ казалъ, че това пророчество още не ся изпълнило, но че ще ся изпълни въ златний-тъ вѣкъ, когато войни ще прѣстанѣтъ себелюбие-то и гордостъ-та ще исчезнатъ, и ужасни-тъ неравенства които сѣществуватъ между насъ, ще ся прѣкратятъ. Той доказалъ, че това чудесно подобрене въ чловѣчески-тъ работи е тѣсно свързано съ сѣдби-тъ на Израила. Когато Израилъ (Евреи-тъ) почне да ходи въ видѣлина-та Господня, тогачъ тѣзи велики надежди ще почнатъ да ся осществяватъ. Въ заключение проповѣдникъ-тъ отправилъ силно възвание къмъ присѣствующи-тъ Евреи: “О доме Израилевъ, свѣтъ-тъ чака за васъ; но прѣди да можете да станете вни истински-тъ благодѣтели на свѣтъ-тъ, вни, вни трѣбва да ся научите да ходите въ видѣлина-та Господня.”

Наука и Механика.

Единъ милионъ работници работятъ на желѣз-ни-тъ пѣтища на Сѣверо-Американски-тъ Държави.

Единъ локомотивъ на скоро направенъ въ Аме-рика зель около 145 километра на часъ.

Стрѣхия нацѣркава подъ кожа-та ся е памѣ-рило, че псѣфрява отъ ухапване на отровни змии.

Казватъ, че възгавница, направена отъ много тънѣкъ талашъ давала, облекчение на страждущи отъ градни болести.

Единъ градъ въ Америка отъ 10,000 жители държи само трима полицейски денемъ и двама но-шемъ. Опииватели пития не ся продаватъ въ този градъ.

Комета-та, която на послѣдне врѣме ся е виж-дала на Сѣвѣро-Источно-то небе, показала не по-малко отъ десетъ опашки, пѣкон отъ тѣхъ забѣлѣ-жително криви, и чѣкон много промѣнливи.

Петролей-тъ (каменно-то масло) ще ся употре-бява като гориво за да кара многочисленни-тъ ма-шини, които ще ся изложатъ на велика-та Изложба въ Шикаго. Едно дружество е направило контрактъ да достави колкото ще трѣбва по три и половина лева бѣдне-то (каче-то).

Посрѣдствомъ тунели и канали прѣрѣзани прѣзъ канара-та при Ниагарский-тъ Водопадъ (С. Д. на Ам.) сила равна съ сила-та на 100,000 копие скоро ще може да ся оползотвори за каранне машини, и посрѣд-ствомъ електричество-то голѣма часть отъ тази сила ще ся принася по жици въ далечни градове за освѣ-тляване улича и за каранне леки машини въ дю-гени и частни къщи.

Най-старо-то лещеобразно стѣкло ся намѣрило между Нипевийски-тъ развалини. То е направено отъ скалистъ кристалъ. Сега ся намира въ Британский-тъ Музей въ Лондонъ и е тѣй свѣтливо и бѣстро как-то когато било най-напрѣдъ направено. Просто-то стѣкло не би могло да трае толкова дълго врѣме.

Много мѣста въ Америка ся доставятъ естива и чиста вода отъ Артезиански кладенци. Нѣма съмнѣние, че има много мѣста въ България, които биха могли по сѣщия-тъ начинъ да ся доставятъ чиста вода. Трѣбва само хора съ доблестенъ духъ да ся рѣшиятъ да рискуватъ малко пари въ опити, които ще покажатъ, дѣ сѣществуватъ такива под-земни извори чиста вода.

Пожарни-тъ команди на повече-то Американски градове сѣ толкова сѣвършени въ наредба-та сѣ,

щото вжтрѣ въ една минута слѣдъ като ся чье тре-вога-та за пожаръ, отгнь-тъ подъ казани-тъ ся за-палва, копие-тъ които теплятъ машини-тъ ся впрѣ-гатъ и всички ся приготвява за трѣгване къмъ мѣсто-то на пожаръ-тъ. Копие-тъ сѣ тѣй добръ обучени както и мъжне-тъ п тѣй бързи да сѣ на-миратъ мѣста-та при машини-тъ.

За пояснение на бързина-та съ която ся стро-ятъ здания-та на Всемирно-то Изложение въ Джек-сонъ Паркъ, Шикаго, може да ся каже че на 1-й миналий Мартъ (п. к.) направилъ ся плащъ за едно здание което щѣло да служи за строителя канце-лария, колумбова гвардия, болница, централна по-жарна команда, и пр. Постройка-та ся дала съ кон-трактъ на 2-й Априлъ и на 30-й Априлъ зда-ние-то ся свѣршило и зашло.

Зрѣлище-то, което помѣщение-то за Всемир-но-то Изложение сега прѣдставлява съ повече-то отъ здания-та на свѣршване, и съ бързина-та съ която на всякъдѣ ся слѣдва строение-то, тѣй като по-вече отъ 6,000 работници работятъ, ся счита тод-кова интересно и чудесно, щото отъ 1,000 до 5,000 посѣтителъ на день съ благодарение плащатъ по 1 левъ да го видятъ. Когато входъ-тъ билъ свобо-денъ, число-то на посѣтителъ-тъ възлѣзло до 20,000 на день. То прѣчило на работи-тъ въ Изложени-то, и тогава рѣшили да искатъ по 1 левъ за входъ за да намалитъ число-то на посѣтителъ-тъ и да прибавятъ вѣщо на финансиални-тъ срѣдства на Изложение-то.

Дружество-то за Безогневи Машини направило единъ опитъ съ своя аммонийнъ моторъ въ Недѣля на 12/24 миналий Априлъ на Джексонъ Паркъ, въ помѣщение-то на Всемирно-то Изложение, Шикаго, за въ полза на тѣзи, които не можали да присѣт-ствуватъ въ дълнични дни. Въ този случай 36 души сѣ возили около отредено-то за Изложени-то про-странство. Направили сѣ пѣкон подобрѣния въ мо-тора, така щото да ся кара по-икономически. По-напрѣдъ коштувало около 9 стотинки на миля, а сега коштува вѣщо по-малко отъ 5 стотинки на миля и кола-та върватъ по-гладко. Преминато-то расто-яние било 14 мили, близу 5 часа. Между присѣтству-юща-тъ били управители на трамвайски дружества и капиталисти, нѣколко благородни госпожи и прѣд-ставители на печата.

Г-нъ Джонъ Мъррей въ свое-то интересно съ-чинение: "Височина-та на Суша-та и Дълбочина-та на Океанъ-тъ" прѣсмѣтва, че пространство-то на всички-та суша по земно-то кълбо е 55,000,000 ква-дратни мили, и пространство-то на океанъ-тъ 137,200,000 четвъртити мили. Той поставя срѣдня-та височина на суша-та надъ море-то около 2,250 крака и срѣдня-та дълбочина на цѣлий-тъ океанъ около 12,480 крака.

Разни Новини.

Извѣстия отъ Южна Африка гласятъ, че скалци причипявали голѣма повреда.

Цѣло-то число вѣстници, що ся обпародватъ по всичкий-тъ свѣтъ ся пещислява на 47,000.

Ще има 3,500 Американски войници при освящение-то на Всемирна-та Изложба въ Шикаго, което освящение ще стане идущий Октомврий.

Отъ послѣдни-тъ извѣстия за пожаръ-тъ въ г. Токіо, столица на Япония, ся учимъ, че 5,000 къщи изгорѣли.

Прѣсмѣта ся, че въ градски-тъ избори, стана-ли въ Франция, Републикански-тъ кандидати били избрани съ голѣмо болшинство.

Положитъ ся е първий-тъ камѣкъ на паметникъ-тъ на Вилхелма I., който ще ся издигне на Кифхейзеръ въ Турингійски-тъ планини.

“Католици-тъ попросили да имъ ся отстъпи 50,000 крака мѣсто въ Всемирна-та Изложба въ Шикаго за изложба по учебно-то дѣло.

Десетогодишниятъ синъ на Германский-тъ Императоръ е зель свое-то мѣсто въ войска-та като поручикъ.

Китайский-тъ посланикъ въ Вашингтонъ, Америка, е подаълъ силенъ протестъ противъ приетий-тъ наскоро отъ Американский-тъ Конгресъ законъ за исклучивание-то на Китайци отъ Америка.

Унгарска-та либерална партия е приела като съществена часть отъ программа-та си пълно-то раздѣление на църква-та отъ държава-та и училища безъ религиозни прѣдпочитания.

На 24-й Май почнали въ Копенхагенъ празденства-та за златна-та свадба на Данский-тъ Кралъ Христиана и негова-та съпруга Луиза. На това тържество сж присѣтствували нѣколко коронясани глави.

Осжществени-тъ отъ два-та най-важни социалистически вѣстника въ г. Берлинъ печалби възлизали за миналий м. Априль до 65,000 марки, които ще ся турятъ въ касса-та и ще ся употрѣбятъ за социалистическа пропаганда.

Въ Руссия сж ся направили нови закони за натурализанне (прииманне Русско подданство). Всички чужденци, които владѣятъ недвижими имущества въ Руссия трѣбва да ся натурализиратъ за три години, въ противенъ случай ще бждатъ испждени отъ страна-та.

Условия-та за придобиванне Русско гражданство изискватъ шото всѣкой чужденецъ, който иска да ся натурализира, да изучи Русский-тъ языкъ и

основни-тъ закони на Русска-та империя, като докаже при това, че е живѣлъ петъ години въ Руссия.

На 15-й Май е било опрѣдѣлено да ся държи въ Паризъ *Генералний Конгресъ на Женски-тъ Дружества*. Той е третий-тъ Женски Конгресъ. Първи-тъ два ся сж държали сѣ въ Паризъ на 1878 и на 1889 год.

Най-голѣмий-тъ мостъ що съществува на свѣтъ-тъ е Сауганский-тъ въ Китай. Той е около 8 километра и половинъ дългъ. Той прѣминува единъ заливъ отъ Жълто-то Море надъ 300 каменни арки, и е 25 метри високъ надъ вода-та. Той билъ построенъ отъ Императора Кидунг-Лугъ, който царувалъ къмъ край-тъ на минало-то столѣтие.

Между край-тъ на Май и срѣда-та на Юний ще ся освѣтятъ нѣколко паметници въ Италия, отъ които по забѣлжителни сж слѣдующи-тъ: на 27-й Май, паметникъ-тъ на Гарибалди въ г. Палермо, — на 29-й Май, паметникъ-тъ за въспоминание на Кржмек-та война, въ г. Туринъ — и на 5-й Юний, паметникъ-тъ на Г. Либертини въ г. Лечче, на Г. Сиртори въ г. Миланъ, на Гарибалди въ г. Равенна.

Движение-то което сега ся распространява въ Франция има за единички водители и за единичка основа Римо-Католическо-то духовенство.

Въ събрание-то на Католики земевладелци държано напослѣдкъ въ Паризъ подъ прѣдсѣдателство-то на Нансейский-тъ Епископъ, Г-нъ Де Мюнъ, усърденъ Католикъ и социалистъ, ошователь на работническо-то дружество, казалъ, че трѣбва да ся промѣни настоящий-тъ социаленъ режимъ като много старъ, и че църква-та трѣбва да ся тури на чело на това движение заедно съ народа, “който трѣбва съ нови пжтница и нови учрѣждения да сполучи бждаше-то ся назначение което го очаква.”

Въ Букурешъ ся е образувала комсия, подъ прѣдсѣдателство-то на Министра на Просвѣщение-то за въздиганне паметникъ, който да въспоминава завоевание-то на Дакія отъ Римляни-тъ и полатиняване-то на население-то.

Паметникъ-тъ не ще бжде друго освѣтъ едно точно копие на Траанска-та колона въ Римъ: нужди-тъ за това разноски, които ся прѣсмѣтватъ на 750 хиляди лева, ще ся събиратъ чрѣзъ национални подписки отъ разни комсии.

Траанска-та колона въ Римъ има голѣма историческа важность, защото въ многочисленни-тъ бареліефи, съ които е налѣстрена, сж въспроизведени живота на Дакийци-тъ и много епизоди, които при-дружили Римско-то завоевание.

Селско Хозяйство.

Всемирнастията-та нужда от мляко като човеческа храна изисква по-голяма грижа въ двѣ направления. Първо. Притежател-тъ на крава-та трѣбва да слѣди щото юнци-тъ да се хранятъ добръ отъ начало. Трици или ярни трѣбва да се прибавятъ при мляко-то което имъ се дава, слѣдъ като станатъ на единъ мѣсець, и всевъзможни грижи да се полагатъ за да се растятъ добръ отъ начало, щото да се развиятъ въ яко и здрави криви които да могатъ да обърнатъ голѣмо количество храна въ добро мляко. Никои, който слѣди криви за да се ползува отъ тѣхъ, не остава тѣле-то да сучи. Тѣлота-та лесно се приучаватъ да пиятъ, и като имъ се размѣсватъ малко трици съ мляко нѣколко дѣни слѣдъ рождение-то имъ, тѣ постепенно се научаватъ да ядѣтъ твърда храна. Криво мислятъ нѣкои, че крава-та не си давала мляко-то додѣто не посучи тѣле-то. Огстригате тѣле-то, щомъ се роди, и давайте на крава-та трици; и друго нѣщо, което тя обича, до като ѝ допте, и тя скоро ще се научи да си дава мляко-то безъ тѣле-то. Който дон да дон бързо и съ двѣ-тъ рани, и да се отнася кротко съ крава-та. Какво да е нервозно възбуждение, като страхъ много намалява количество-то на мляко-то. Крайно възбуждение, като глѣвъ, даже прави мляко-то отровно за дѣца.

Второ. Строги мѣрки трѣбва да се зематъ отъ градски-тъ власти да се не допуска продаване-то на нечисто или разводило мляко. Въ Американски и Европейски градове мляко-то се прѣгледа отъ нарочно опредѣлени за това лица, и като излѣзе лошо, зема се и се хвърля. Обществено-то здравие, а особено животъ-тъ на децата изисква щото само чисто мляко да се продава по наши-тъ улици.

Жито-то въ Америка не ще бѣде тазъ година толкозъ изобилно колкото минала-та. Това ще подигне цѣна-та на Българско-то жито, щото наши-тъ земледѣлци ще могатъ всички да се ползватъ, освѣнъ тѣзи, които сж продали жито-то си на зелено.

Сега е време да се обиходятъ житни-тъ ниви и да се оплѣви какъ-то-та и други трѣви, които повреждатъ качество-то и намаляватъ цѣна-та на жито-то на пазаръ-тъ. Да не мисли землѣделецъ-тъ, че хлѣбъ-тъ бива по-хранителенъ, който съдържа много какъ-то-та или други вредителни сѣмена.

Пригания — искусствено напояване на обработеня полета, привлича много внимание въ Америка. Голѣми пространства земи, които прѣди нѣколко години се считали пусти, сега сж стапали плодородни отъ вода-та, доставявана отъ резервоари, образувани отъ прѣгради, издигнати надъ плавински доли-

ни, които се прѣобрашаватъ на езера, отъ които вода-та се пстеглюва прѣзъ лѣто-то, когато стане нужда. Такива резервоари, разбира се, могатъ да се построитъ само отъ правителство-то или частни дружества съ голѣми капиталы. Понѣкогашъ вода-та се доставя отъ кладенци чрѣзъ тълумби карани отъ вѣтриници. Този начинъ е особено приспособенъ за напояване-то на градини и бахчи, дѣто не може да се употребѣи голѣмъ капиталъ. Вѣтриница за тазъ цѣль и за каране разни видове машини ся много правятъ и продаватъ въ Америка.

Обработване на малки плодове, като ягоди, малини и пр. е изворъ на голѣмъ доходъ въ Западна Европа и Америка. Всички тѣзи могатъ да се обработватъ въ България, особено близо до *Балкана*. Нарастване-то на наши-тъ градове и пространство-то на желѣзници ще достави пазаръ за такива плодове, и тѣзи които отъ рано ся завзематъ да доставятъ тази нужда, ще пожиятъ богата награда. Само начало-то на такава нова работа трѣбва да бѣдѣ въ малкъ размѣръ. Слѣдъ като придобие човѣкъ опитностъ, той може да уголѣми работа-та ся.

Между необходим-тъ за всѣки домъ артукул трѣбва да бѣде и едно стъкло отъ камфоровъ спиртъ. За всички нѣди за които служи *пейнкилеръ-тъ* и камфоръ-тъ служи, и по нѣкогашъ по-добръ отъ пейнкилеръ-тъ, и той има прѣимущество-то, че ся приготвява по-евтино. Нѣколко капки въ вода или на една бучка захаръ, е прѣвѣсходенъ прѣвъ противъ настинка, ако ся земе въ начало-то. То е и най-добръ цѣрь противъ болка въ стомахъ-тъ, сжщо и противъ главоболне или ревматизмъ. За вътрешни болки трѣбва да ся зематъ нѣколко капки въ топла вода; за външни болки трѣбва чевръето да ся натърква по болна-та частъ.

Добро-то гледане на домашни-тъ животни има голѣма важностъ за селяни-тъ. Много добри правили могли би да ся дадѣтъ по тазъ частъ. Тукъ жѣлаемъ да привлѣчемъ внимание-то върху едно нѣщо, което всеобщо ся практикува изъ България, и то е немилостиво-то биеане на козие, криви и пр. отъ селяни-тъ. Съ такова жестоко отнасяние къмъ добичета-та си, наши-тъ селяни-тъ никога не ще успѣе да ги поправа; защото и добитъкъ-тъ опѣнява добро отнасяние както човѣкъ-тъ, и по може да ся поправи чрѣзъ добро нежели чрѣзъ зло. О, кога ще разумѣятъ хора-та, че зло-то чрѣзъ зло ся не искоренява.

ХРИСТИАНСКИЙ СВѢТЪ

Издава Методистка-та Епископална Миссия, Свищовъ.

Редакторъ-Отговорникъ С. ТОМОВЪ.

Свищовъ, Печатница "НАДѢЖДА."